

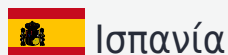
[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Προσφυγή Στη Δικαιοσύνη](#) > [Πού Και Πώς](#) > [Ποιας Χώρας Η Νομοθεσία Ισχύει](#); > [Spain](#)

Ποιας χώρας η νομοθεσία ισχύει;

Περιεχόμενο που παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Πηγές δικαίου

1.1 Εθνικοί κανόνες

Η πλειονότητα των κανόνων περί σύγκρουσης νόμων περιέχονται στον εισαγωγικό τίτλο του αστικού κώδικα (άρθρα 9-12). Ορισμένοι ειδικοί νόμοι, όπως π.χ. ο νόμος σχετικά με τη διεθνή υιοθεσία, περιλαμβάνουν επίσης εφαρμοστέες νομικές διατάξεις.

1.2 Πολυμερείς διεθνείς συμβάσεις

Όσον αφορά το εφαρμοστέο δίκαιο, στην Ισπανία ισχύουν επί του παρόντος οι ακόλουθοι κανονισμοί της ΕΕ:

- Κανονισμός αριθ. 1346/2000 περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας
 - Κανονισμός αριθ. 593/2008 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη I)
 - Κανονισμός αριθ. 864/2007 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές (Ρώμη II)
 - Κανονισμός αριθ. 1259/2010 για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό (Ρώμη III)
 - Κανονισμός αριθ. 650/2012 σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου.
- Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1191 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2016, για την προώθηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών μέσω της απλούστευσης των απαιτήσεων για την υποβολή ορισμένων δημόσιων εγγράφων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 Ισχύει από τις 16 Φεβρουαρίου 2019.

Η Ισπανία είναι επίσης συμβαλλόμενο μέρος σε διάφορες συμβάσεις σχετικά με τη σύγκρουση νόμων. Οι κύριες πολυμερείς συμβάσεις στον τομέα αυτόν είναι οι ακόλουθες:

- Σύμβαση για την εφαρμοστέα νομοθεσία σε θέματα επωνύμων και ονομάτων, Μόναχο, 5 Σεπτεμβρίου 1980.
- Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και τη συνεργασία ως προς τη γονική ευθύνη και τα μέτρα προστασίας των παιδιών, Χάγη, 19 Οκτωβρίου 1996.
- Πρωτόκολλο σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις υποχρεώσεις διατροφής, Χάγη, 23 Νοεμβρίου 2007.
- Σύμβαση για τις συγκρούσεις νόμων που αφορούν τον τύπο διατάξεων διαθήκης, Χάγη, 5 Οκτωβρίου 1961.
- Σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στα τροχαία ατυχήματα, Χάγη, 4 Μαΐου 1971.

-Σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων, Χάγη, 2 Οκτωβρίου 1973.

1.3 Κύριες διμερείς συμβάσεις

Όσον αφορά το εφαρμοστέο δίκαιο, επί του παρόντος ισχύει η σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου της Ισπανίας και της Ανατολικής Δημοκρατίας της Ουρουγουάης σχετικά με τις συγκρούσεις νόμων σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής και την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και συμβιβασμών σχετικά με υποχρεώσεις διατροφής, Μοντεβιδέο, 4 Νοεμβρίου 1987.

2 Εφαρμογή των κανονων που διεπουν τη συγκρουση των νομων

2.1 Υποχρέωση του δικαστή να εφαρμόζει τους κανόνες σχετικά με τη σύγκρουση νόμων αυτεπαγγέλτως

Το άρθρο 12.6 του αστικού κώδικα ορίζει ότι «τα δικαστήρια και οι αρχές εφαρμόζουν αυτεπαγγέλτως τους κανόνες περί σύγκρουσης νόμων που προβλέπονται στο ισπανικό δίκαιο».

2.2 Παραπομπή

Το άρθρο 12.2 του αστικού κώδικα ορίζει ότι η παραπομπή σε αλλοδαπό δίκαιο αφορά τους ουσιαστικούς του κανόνες, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η παραπομπή που βάσει των κανόνων σύγκρουσής του μπορεί να γίνεται σε άλλο δίκαιο που δεν είναι το ισπανικό. Ως εκ τούτου, γίνεται αποδεκτή μόνο η αναπαραπομπή.

Περαιτέρω παραπομπή γίνεται αποδεκτή μόνο στις περιπτώσεις των συναλλαγματικών, επιταγών και γραμματίων εις διαταγή, όσον αφορά την ικανότητα ανάληψης τέτοιων υποχρεώσεων.

Σε περίπτωση που εφαρμόζεται κανονισμός της ΕΕ ή διεθνής σύμβαση, θα εφαρμοστούν οι ειδικοί κανόνες αυτών των πράξεων σχετικά με την παραπομπή.

2.3 Μεταβολή του συνδυετικού στοιχείου

Στο ισπανικό δίκαιο δεν προβλέπεται γενικός κανόνας για την περίπτωση αλλαγής της εφαρμοστέας νομοθεσίας, για παράδειγμα, λόγω μεταβολής των περιστάσεων που χρησιμοποιούνται από τον κανόνα σύγκρουσης ως σύνδεσμος. Όσον αφορά την ενηλικίωση, το άρθρο 9.1 του αστικού κώδικα ορίζει ότι τυχόν μεταβολή του συνδέσμου δεν επηρεάζει ενηλικίωση που έχει ήδη επέλθει. Το κριτήριο που χρησιμοποιείται είναι η συνεκτίμηση του νόμου που ήταν εφαρμοστέος κατά τον χρόνο γένεσης της νομικής κατάστασης, ακόμη κι αν αργότερα μεταβληθεί ο σύνδεσμος.

Σε περίπτωση που εφαρμόζεται κανονισμός της ΕΕ ή διεθνής σύμβαση, θα εφαρμοστούν οι ειδικοί κανόνες αυτών των πράξεων σχετικά με την τυχόν αλλαγή της εφαρμοστέας νομοθεσίας.

2.4 Εξαιρέσεις από την κανονική εφαρμογή των κανόνων σχετικά με τη σύγκρουση νόμων

Το άρθρο 12.3 του αστικού κώδικα ορίζει ότι, εάν το αλλοδαπό δίκαιο αντίκειται στη δημόσια τάξη, δεν εφαρμόζεται σε καμία περίπτωση. Συνεπώς, η εφαρμογή του αλλοδαπού δικαίου αποκλείεται εάν παραβαίνει σαφώς τις βασικές αρχές του ισπανικού δικαίου. Οι αρχές που αναγνωρίζονται από το σύνταγμα θεωρούνται καίριας σημασίας.

2.5 Απόδειξη αλλοδαπού δικαίου

Το περιεχόμενο και η ισχύς του αλλοδαπού δικαίου πρέπει να αποδεικνύονται από τα μέρη και το δικαστήριο μπορεί να χρησιμοποιήσει οποιαδήποτε μέσα επαλήθευσης θεωρεί απαραίτητα για τον σκοπό αυτόν. Το σύστημα είναι μικτό, καθώς συνδυάζει την αρχή της υποβολής υπομνημάτων και της εξέτασης μόνο μετά την υποβολή αίτησης από τον διάδικο, με τη δυνατότητα δικαστικής συνεργασίας για τη διενέργεια ελέγχων. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις που το περιεχόμενο του αλλοδαπού δικαίου δεν μπορεί να αποδειχθεί, εφαρμόζεται το ισπανικό δίκαιο.

3 Κανόνες συγκρούσεως νομών

3.1 Συμβατικές ενοχές και δικαιοπραξίες

Το ζήτημα του καθορισμού του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στις συμβατικές ενοχές ρυθμίζεται, σε γενικές γραμμές, από τον κανονισμό αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (κανονισμός Ρώμη Ι). Οι περιπτώσεις στις οποίες δεν εφαρμόζεται ο κανονισμός Ρώμη Ι επιλύονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10.5 του αστικού κώδικα, το οποίο βασίζεται στην αναγνώριση της ελευθερίας επιλογής, υπό την προϋπόθεση ότι το εφαρμοστέο δίκαιο επιλέγεται ρητώς και υφίσταται κάποιος σύνδεσμος μεταξύ του συγκεκριμένου δικαίου και του υπό κρίση ζητήματος. Ελλείψει συνδέσμου, εφαρμόζεται το εθνικό δίκαιο που είναι κοινό για τα μέρη ελλείψει τέτοιου, το δίκαιο της κοινής συνήθους διαμονής των μερών και, σε τελευταίο στάδιο, το δίκαιο του τόπου σύναψης της σύμβασης.

3.2 Εξωσυμβατικές ενοχές

Αυτό το ζήτημα διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Ιουλίου 2007 (Ρώμη ΙΙ). Σε θέματα που αφορούν τροχαία ατυχήματα και ευθύνη κατασκευαστή, εφαρμόζονται οι κανόνες περί σύγκρουσης νόμων που περιέχουν οι Συμβάσεις της Χάγης του 1971 και του 1973 αντίστοιχα.

Τα θέματα που δεν καλύπτονται σε οποιαδήποτε από τις παραπάνω διατάξεις εμπίπτουν στο άρθρο 10.9 του αστικού κώδικα, σύμφωνα με το οποίο οι περιπτώσεις εξωσυμβατικής ευθύνης διέπονται από το δίκαιο του τόπου επέλευσης του γεγονότος από το οποίο απορρέουν. Η διοίκηση αλλοτρίων χωρίς εντολή διέπεται από το δίκαιο του τόπου όπου ο διοικητής υλοποιεί την κύρια δραστηριότητα και ο αδικαιολόγητος πλουτισμός διέπεται από το δίκαιο δυνάμει του οποίου επήλθε η μεταβίβαση της αξίας στον πλουτίσαντα.

3.3 Προσωπική κατάσταση, ζητήματα που συνδέονται με την οικογενειακή κατάσταση (επώνυμο, κατοικία, ικανότητα)

Το άρθρο 9 του αστικού κώδικα ορίζει ότι το εφαρμοστέο δίκαιο στα θέματα αυτά καθορίζεται από την ιθαγένεια των φυσικών προσώπων. Υπάρχουν διατάξεις σχετικά με τις περιπτώσεις διπλής ιθαγένειας και ακαθόριστης ιθαγένειας. Η διπλή ιθαγένεια καθορίζεται από το εάν πρόκειται για διπλή ιθαγένεια σύμφωνα με το ισπανικό δίκαιο ή για διπλή ιθαγένεια που δεν προβλέπεται από το ισπανικό δίκαιο. Συνθήκες για τη διπλή ιθαγένεια έχουν συναφθεί με τη Χιλή, το Περού, την Παραγουάη, τη Νικαράγουα, τη Γουατεμάλα, τη Βολιβία, το Εκουαδόρ, την Κόστα Ρίκα, την Ονδούρα, τη Δομινικανή Δημοκρατία, την Αργεντινή και την Κολομβία. Στις περιπτώσεις αυτές, εφαρμόζονται οι διατάξεις της σχετικής διεθνούς συνθήκης εάν δεν υφίσταται σχετική πρόβλεψη, προτιμάται η ιθαγένεια που αντιστοιχεί στην τελευταία συνήθη διαμονή και, ελλείψει τέτοιας, η τελευταία αποκτηθείσα ιθαγένεια. Εάν η διπλή ιθαγένεια δεν προβλέπεται στο ισπανικό δίκαιο και μία από τις ιθαγένειες είναι η ισπανική, αυτή προηγείται, παρότι πρέπει να εφαρμόζεται η αρχή της μη εισαγωγής διακρίσεων για λόγους ιθαγένειας εάν και οι δύο ιθαγένειες αφορούν χώρες της ΕΕ. Για τα πρόσωπα με ακαθόριστη ιθαγένεια, εφαρμόζεται ως δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάστασή τους το δίκαιο του τόπου συνήθους διαμονής τους. Στην περίπτωση των ανιθαγενών, εφαρμόζεται το άρθρο 12 της σύμβασης της Νέας Υόρκης της 28ης Σεπτεμβρίου 1954, που ορίζει ότι εφαρμόζεται το δίκαιο της χώρας κατοικίας του ανιθαγενούς και ελλείψει κατοικίας το δίκαιο της χώρας διαμονής του.

Το εφαρμοστέο δίκαιο στο όνομα των φυσικών προσώπων διέπεται από τη σύμβαση του Μονάχου του 1980. Τα ονόματα και τα επώνυμα φυσικού προσώπου καθορίζονται από το δίκαιο του κράτους του οποίου είναι υπήκοος το οικείο πρόσωπο.

3.4 Θεμελίωση νομικής σχέσης μεταξύ γονέα και τέκνου, συμπεριλαμβανομένης της υιοθεσίας

Το άρθρο 9.4 του αστικού κώδικα ορίζει ότι στον καθορισμό βιολογικών σχέσεων γονέων-τέκνων εφαρμοστέο είναι το δίκαιο του κράτους συνήθους διαμονής του παιδιού κατά τον χρόνο δημιουργίας της σχέσης. Ελλείψει συνήθους διαμονής του παιδιού ή εάν το συγκεκριμένο δίκαιο δεν επιτρέπει τη δημιουργία της σχέσης γονέα-τέκνου, το εφαρμοστέο δίκαιο θα είναι το εθνικό δίκαιο του παιδιού κατά τον συγκεκριμένο χρόνο. Εάν αυτό το δίκαιο δεν επιτρέπει τη δημιουργία σχέσης γονέα-τέκνου ή το παιδί είναι ανιθαγενές, εφαρμόζεται το ουσιαστικό δίκαιο της Ισπανίας.

Το εφαρμοστέο δίκαιο στην υιοθεσία διέπεται από ειδικό κανονισμό, τον νόμο 54/2007 για τη διεθνή υιοθεσία. Το άρθρο 18 αυτού του νόμου ορίζει ότι η έγκριση υιοθεσίας από την αρμόδια ισπανική αρχή διέπεται από το ουσιαστικό δίκαιο της Ισπανίας όταν ο υιοθετούμενος έχει τη μόνιμη κατοικία του στην Ισπανία κατά τον χρόνο της υιοθεσίας ή βρίσκεται ή θα οδηγηθεί στην Ισπανία με σκοπό την εγκατάσταση στην Ισπανία.

Το εφαρμοστέο δίκαιο στο περιεχόμενο της σχέσης γονέων-τέκνων, είτε βιολογικής είτε βασιζόμενης σε υιοθεσία, και η άσκηση της γονικής μέριμνας καθορίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση της Χάγης της 19ης Οκτωβρίου 1996. Το άρθρο 17 της σύμβασης ορίζει ότι η άσκηση της γονικής μέριμνας διέπεται από το δίκαιο του κράτους στο οποίο το παιδί έχει τη συνήθη διαμονή του.

3.5 Γάμος, ελεύθερη συμβίωση, συγκατοίκηση, άλλες σχέσεις συμβίωσης, διαζύγιο, δικαστικός χωρισμός, υποχρεώσεις διατροφής

Υπάρχουν κανόνες για την τέλεση και τα αποτελέσματα του γάμου. Όσον αφορά τον τύπο της τέλεσης, ο αστικός κώδικας ορίζει ότι, είτε εντός είτε εκτός Ισπανίας, μπορεί να τελεστεί γάμος: 1) ενώπιον δικαστή, δημάρχου ή υπαλλήλου προβλεπόμενου από τον κώδικα 2) με τη νόμιμα προβλεπόμενη θρησκευτική τελετή. Επίσης, προβλέπεται ότι οι Ισπανοί μπορούν να τελέσουν γάμο εκτός Ισπανίας σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπεται από το δίκαιο του τόπου τέλεσης του γάμου. Εάν και οι δύο σύζυγοι είναι αλλοδαποί, μπορούν να τελέσουν γάμο στην Ισπανία σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπεται για τους Ισπανούς ή σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπεται από το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση οποιουδήποτε από τα δύο μέρη. Η ικανότητα γάμου και η συγκατάθεση υπόκεινται στο εθνικό δίκαιο κάθε συζύγου (άρθρο 9.1 του αστικού κώδικα).

Δυνάμει του άρθρου 9.2 του αστικού κώδικα, τα αποτελέσματα του γάμου διέπονται από το κοινό εθνικό δίκαιο των συζύγων κατά τον χρόνο τέλεσης του γάμου. Ελλείψει κοινού εθνικού δικαίου, διέπονται από το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση ή το δίκαιο της χώρας συνήθους διαμονής οποιουδήποτε συζύγου, που έχει επιλεγεί και από τους δύο με δημόσιο έγγραφο το οποίο έχει καταρτιστεί πριν από την τέλεση του γάμου. Εάν δεν έχει γίνει τέτοια επιλογή, εφαρμόζεται το δίκαιο της χώρας της κοινής συνήθους διαμονής αμέσως μετά την τέλεση του γάμου και, ελλείψει τέτοιας διαμονής, το δίκαιο του τόπου τέλεσης του γάμου.

Ο δικαστικός χωρισμός και το διαζύγιο διέπονται από τον κανονισμό αριθ. 1259/2010, ο οποίος θεσπίζει ενισχυμένη συνεργασία στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό (Ρώμη III). Το άρθρο 107.1 του αστικού κώδικα προβλέπει ότι η ακύρωση του γάμου διέπεται από το δίκαιο που είναι εφαρμοστέο στην τέλεση του γάμου.

Όσον αφορά την ελεύθερη συμβίωση, δεν προβλέπεται σε διάταξη του ισπανικού ιδιωτικού διεθνούς δικαίου (γεγονός που σημαίνει, καταρχήν, αναλογική εφαρμογή άλλων διατάξεων).

Οι υποχρεώσεις διατροφής διέπονται από το Πρωτόκολλο της Χάγης του 2007 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις υποχρεώσεις διατροφής.

3.6 Περιουσιακές σχέσεις των συζύγων

Ο κανόνας που διέπει τα αποτελέσματα του γάμου (άρθρο 9.2 του αστικού κώδικα) περιλαμβάνει τόσο τα προσωπικά όσο και τα περιουσιακά αποτελέσματα. Συνεπώς, εφαρμόζεται το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση αμφοτέρων των συζύγων κατά τον χρόνο της τέλεσης του γάμου ελλείψει τέτοιου, εφαρμόζεται το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση ή το δίκαιο του κράτους συνήθους διαμονής οποιουδήποτε συζύγου, που έχει επιλεγεί και από τους δύο με δημόσιο έγγραφο το οποίο έχει καταρτιστεί πριν από την τέλεση του γάμου εάν δεν έχει γίνει τέτοια επιλογή, το εφαρμοστέο δίκαιο είναι το δίκαιο της χώρας της κοινής συνήθους διαμονής αμέσως μετά την τέλεση του γάμου και, ελλείψει τέτοιας διαμονής, το δίκαιο του τόπου τέλεσης του γάμου.

Τα συμβόλαια ή οι συμφωνίες με τις οποίες καθορίζονται, μεταβάλλονται ή αντικαθίστανται οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων είναι έγκυρα εάν συνάδουν είτε με το δίκαιο που διέπει τα αποτελέσματα του γάμου είτε με το δίκαιο της ιθαγένειας ή της συνήθους διαμονής οποιουδήποτε συζύγου κατά τον χρόνο της σύναψής τους (άρθρο 9.3 του αστικού κώδικα).

3.7 Διαθήκες και κληρονομική διαδοχή

Η Ισπανία εφαρμόζει τις διατάξεις του κανονισμού αριθ. 650/2012 σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου. Σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους συνήθους διαμονής του θανόντος κατά τον χρόνο του θανάτου του, εκτός εάν ο θανών είχε επιλέξει ως εφαρμοστέο το δίκαιο που αντιστοιχεί στην ιθαγένειά του.

Ο τύπος των διαθηκών διέπεται από τη Σύμβαση της Χάγης του 1961.

3.8 Ακίνητη περιουσία

Σύμφωνα με το άρθρο 101.1 του αστικού κώδικα, η κατοχή, η κυριότητα και τα άλλα εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων, καθώς και η δημοσιότητά τους, διέπονται από το δίκαιο του τόπου όπου βρίσκονται, κανόνας που εφαρμόζεται επίσης επί των κινητών. Για τους σκοπούς της σύστασης ή της μεταβίβασης δικαιωμάτων επί αγαθών σε διαμετακόμιση, αυτά θεωρούνται ότι βρίσκονται στον τόπο από τον οποίο απεστάλησαν, εκτός εάν ο αποστολέας και ο παραλήπτης έχουν συμφωνήσει, ρητά ή σιωπηρά, ότι θεωρούνται ευρισκόμενα στον τόπο προορισμού τους. Τα σκάφη, τα αεροσκάφη και τα μέσα σιδηροδρομικής μεταφοράς, καθώς και όλα τα δικαιώματα που συνιστώνται επί αυτών, υπόκεινται στο δίκαιο της χώρας της σημαίας ή της χώρας καταχώρισής τους σε μητρώο. Τα οχήματα με κινητήρα και τα άλλα μέσα οδικής μεταφοράς υπόκεινται στο δίκαιο του τόπου όπου βρίσκονται. Η έκδοση αξιολογίων διέπεται από το δίκαιο του τόπου έκδοσής τους.

3.9 Αφερεγγυότητα

Οι περιπτώσεις που δεν εμπίπτουν στον [κανονισμό αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας](#) διέπονται από τον [νόμο 22/2003, της 9ης Ιουλίου 2003, περί πτώχευσης](#). Το άρθρο 200 του εν λόγω νόμου ορίζει ότι, κατά γενικό κανόνα, οι διαδικασίες αφερεγγυότητας στην Ισπανία και τα αποτελέσματά τους, καθώς και οι διαδικασίες για τη διεξαγωγή και την ολοκλήρωσή τους, διέπονται από το ισπανικό δίκαιο (νόμος 22/2003, της 9ης Ιουλίου, όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο 9/2015 περί επειγόντων μέτρων για τις πτωχεύσεις, ΒΟ της 26ης Μαΐου 2015). Ο νόμος περί πτώχευσης περιέχει επίσης διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου που καθορίζουν το δίκαιο που είναι εφαρμοστέο στις διάφορες νομικές σχέσεις στο πλαίσιο των διαδικασιών αφερεγγυότητας.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 08/12/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα